

denavn eller pseudonym, nationalitet (nuværende og tidligere), fødselsdato og fødested), identitetspapirer og rejsedokumenter (referencenumre, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed, udstedelsessted osv.), øvrige oplysninger, der er nødvendige for at fastslå ansøgerens identitet, herunder fingeraftryk, der behandles efter bestemmelserne i Eurodacforordningen, jf. herom afsnit 2, opholdssteder og rejseruter, opholdstilladelser eller visa udstedt af en medlemsstat, stedet for asylansøgningens indgivelse, dato for en eventuel tidligere indgivet asylansøgning, dato for indgivelse af den aktuelle ansøgning, status over sagsbehandlingen og eventuelt indholdet af den trufne afgørelse.

Dublinforordningens artikel 21, stk. 2, litra a-g svarer indholdsmæssigt til Dublinkonventionens artikel 15, stk. 2, dog således at henvisningen til Eurodacforordningen alene findes i Dublinforordningen. Dublinforordningens artikel 21, stk. 2, litra a-g udgør en udtømmende opregning af arten af de oplysninger, der kan udveksles.

Efter Dublinforordningens artikel 21, stk. 3, kan den ansvarlige medlemsstat desuden, når det er nødvendigt for behandlingen af asylansøgningen, anmode en anden medlemsstat om at meddele de grunde, som asylansøgeren har fremført for sin ansøgning i denne anden medlemsstat, og i givet fald grundene til medlemsstatens afgørelse i sagen. Den adspurgte medlemsstat kan nægte at efterkomme anmodningen, hvis fremsendelsen af disse oplysninger vil kunne skade medlemsstatens væsentlige interesser eller beskyttelsen af den pågældendes eller andres frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder. Asylansøgerens skriftlige samtykke er en betingelse for udlevering af oplysningerne.

Dublinforordningens artikel 21, stk. 3, svarer indholdsmæssigt til Dublinkonventionens artikel 15, stk. 3.

En medlemsstat, der anmodes om oplysninger efter Dublinforordningens artikel 21, er efter bestemmelsen forpligtet til at besvare anmodningen. For at lette den anmodede medlemsstats arbejde hermed er det i forordningens artikel 21, stk. 4, anført, at enhver anmodning om oplysninger skal begrundes. Når en anmodning om oplysninger har til formål at kontrollere, om et af kriterierne for ansvar efter forordningen er opfyldt, skal det endvidere oplyses, hvilket indicium eller hvilken detaljeret og verificerbar oplysning i ansøgerens erklæringer anmodningen er baseret på.

Efter Dublinforordningens artikel 21, stk. 5, skal en medlemsstat besvare en anmodning om oplysninger inden for en frist på seks uger.

Dublinforordningens artikel 21, stk. 4 og 5, afspejler ikke tilsvarende bestemmelser i Dublinkonventionen.

Efter Dublinforordningens artikel 21, stk. 6, kan udveksling af oplysninger kun finde sted mellem myndigheder, som hver medlemsstat har udpeget og meddelt Kommissionen, der informerer de andre medlemsstater herom. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, og oplysningerne må alt efter deres art og den modtagende myndigheds kompetence kun meddeles de myndigheder og retsinstanser i hver medlemsstat, der har til opgave at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, at behandle asylansøgningen eller at gennemføre enhver forpligtelse efter forordningen, jf. forordningens artikel 21, stk. 7.

Den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, påser, at de er korrekte og ajourførte. Viser det sig, at den pågældende medlemsstat har meddelt urigtige oplysninger eller oplysninger, som ikke burde have været meddelt, underrettes den medlemsstat, der har modtaget oplysningerne, straks herom, således at oplysningerne kan berigtiges eller slettes, jf. forordningens artikel 21, stk. 8.

Dublinforordningens artikel 21, stk. 6-8, svarer indholdsmæssigt til Dublinkonventionens artikel 15, stk. 4-6.

Efter Dublinforordningens artikel 21, stk. 9, har asylansøgeren efter anmodning ret til at blive gjort bekendt med, hvilke oplysninger der behandles om den pågældende. I den forbindelse er det anført, at såfremt asylansøgeren finder, at en eller flere bestemmelser i Dublinforordningen eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EF-Tidende 1995 nr. L 281, side 31) er blevet overtrådt, herunder navnlig, hvis oplysningerne er ufuldstændige eller urigtige, har den pågældende ret til at kræve, at oplysningerne berigtiges, slettes eller blokeres.

Den myndighed, der berigtiger, sletter eller blokerer oplysningerne, underretter alt efter omstændighederne den stat, der har fremsendt oplysningerne, eller den medlemsstat, der har modtaget dem.

Dublinforordningens artikel 21, stk. 9, svarer indholdsmæssigt til Dublinkonventionens artikel 15, stk. 7.

De berørte medlemsstater registrerer fremsendelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger, jf. forordningens artikel 21, stk. 10, og opbevarer ikke op-